

[Svend Heiselberg]

undergrave beskæftigelsen i danske virksomheder og økonomien på offentlige institutioner, pålægger folketinget arbejdsministeren

at stoppe udsendelsen af nye bekendtgørelser på arbejdsmiljøområdet, indtil han over for folketinget har gjort rede for, i hvilket omfang de forøger arbejdsløsheden, samt

at bruge sin bemyndigelse til at undtage sundhedssektoren fra arbejdsmiljølovens hviletidsbestemmelser.

Folketinget går herefter over til næste sag på dagsordenen.«

Første næstformand (Ninn-Hansen):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Også dette dagsordensforslag indgår nu i forhandlingen.

Ole Henriksen (SF):

Summen af de dagsordener, der nu kommer som haglbyger ned over folketinget, er vel – hvis man sagde rent ud, hvad man ville med disse dagsordener – at man helst ville afskaffe arbejdsmiljøloven hurtigst muligt og sikre arbejdsgiverens ret til at lede og fordele arbejdet, svarende til tyendeloven. Det er klart, at en sådan udvikling kan socialistisk folkeparti ikke medvirke til.

Det ligger i dagsordenerne, at det er i den retning, man trækker, for at forringe arbejdsmiljøet. Der står i lovens formålsparagraf, at der skal være et sikkert og sundt arbejdsmiljø, der til enhver tid er i overensstemmelse med den tekniske og sociale udvikling i samfundet. Det synes jeg er en rimelig og afbalanceret målsætning, for det er jo ikke alle samfund – heller ikke det danske – der befinder sig på samme stadiet hele tiden. Det udvikler sig gud ske lov i alle retninger og til det bedre for det meste. Det gælder i hvert fald på det sociale område, som de borgerlige partier meget ofte roser eller skælder ud på. I hvert fald konstaterer de, at vi måske har verdens højeste standard inden for sociallovgivningen.

Når vi kender den tekniske udvikling, må vi også erkende, at Danmark ligger i front. Et land, der ligger langt fremme på de to områder, på det sociale og på det tekniske område, må selvfølgelig også have verdens bedste miljølov. Det er da klart, ellers er der ingen ræson i argumentationen vedrørende

den sociale og den tekniske udvikling her i samfundet.

Man kan diskutere, om det er rigtigt, at vi har verdens bedste miljølov. Det er muligt, at vi ikke har det, men så må vi i hvert fald i gang med at få lavet den bedre og få fyldt rammerne ud, for det er jo en rammelov. Da vi er i en økonomisk vanskelig situation i samfundet og også ude i erhvervslivet, skal vi måske sætte tempoet ned på nogle områder, hvor det ikke skønnes strengt nødvendigt at komme igennem, men sikre, at dér, hvor der virkelig er fare på færde, sættes tempoet betydeligt i vejret.

Fru Mimi Stilling Jakobsen påpegede de store omkostninger, som pålægges erhvervslivet, men glemte tilsyneladende – eller nævnte i hvert fald ikke – de tusinder af tragedier, der er i kølvandet på det at arbejde ude i erhvervslivet. Vi ved, at der er mange arbejdsskader, og at mange kommer galt af sted, ikke bare sådan synligt ved at brække armen eller ved at få klemt en finger af, eller hvad der nu sker. Det sker desværre stadig væk, men der er sket en begrænsning her, fordi man har lavet sikkerhedsforanstaltninger, der sikrer, at man ikke kommer ud for disse ulykker, der oven i købet ofte medfører døden. Den risiko er begrænset.

Til gengæld er der kommet en lang række andre risici ind i hverdagen på arbejdspladsen. Det gælder ikke mindst de nye stoffer, der vælter ind i tusindvis om året, og som vi skal have analyseret, for at vi kan sikre, at folk kan arbejde nogenlunde sikkert. Det gælder epoxy, kiselstøv, asbest osv. Man er kun begyndt at analysere risiciene ved at arbejde med den slags stoffer. Her står vi over for noget, man kunne kalde langsomme ulykker, altså ulykker, der først manifesterer sig efter en række år. Beskæftigelsen med disse stoffer gør, at folk lige pludselig en dag ikke kan magte det arbejde og rent faktisk bliver kasseret fra det og oven i købet må føre lange erstatningssager, ofte uden at få nogen erstatning. Her mener vi bestemt, at der skal sættes kraftigt ind.

Det er ikke rigtigt, når det bliver sagt i forbindelse med sikkerhedskursus og den slags ting, at der er mindre risiko inden for kontorbranchen. Jeg tror, man må erkende, at det er, fordi man ikke har undersøgt ordentligt, hvad det er, der foregår inden for kontorbranchen. Der er selvfølgelig forskel